

Sokan várjuk augusztus közepét, amikor megkezdődik a vadrécék vadászati idenye – igaz, a hónap végéig még csak húzáson szabad lőni őket.

Különös varázsa van a vízivadászatnak. Kötetlenebb, sokrétűbb, változatosabb, mint más apróvad vadászata. Ugyanakkor széles körű ismerteket kíván.

Mindössze öt récefajra vadászhatunk (lőhető még a velük rokonságban nem álló szárcsa is), a többi védett.

Sajnos a vadászat jellegzetes körülményei között nem könnyű megkülönböztetni egymástól a récefajokat. Húzáson azokat lőjük, amelyek alkonyatkor kerekednek fel a vizekről, és kihúznak a szárazföldi táplálkozóterületekre, ahol zöld növényi részeket és magvakat fogyasztanak, augusztusban jellemzően a búzatarlón a kipergett búzaszemeket. Hajnaltájban azután, amikor jóllaktak, visszahúznak a vízre.

Félig-meddig tehát sötétben vadászunk rájuk. Azt még láthatjuk, mekkora csapatban húznak, milyen gyorsak a szárnycsapásai, talán a testnagyságukat is meg tudjuk becsülni. Olykor halljuk a hangjukat és a repülésük keltette zajt. Színüket, mintázatukat már nemigen látjuk, legfeljebb jellegzetes körvonalait.

A húzás a főleg növényevő úszórécek sajátos napi életritmusához tartozik. Közös jellemzőjük, hogy nem buknak a víz alá, legfeljebb „tótágast állva” keresgélnek a víz alatt. Viszonylag könnyen,

helyből képesek felröppenni a vízről. Az úszórécek közé tartozó tőkés réce a leggyakoribb és a legnagyobb termetű récefaj. Szárnycsapásai nem túl gyorsak, gyakran nagyobb csapatokban húz, röptében jellegzetesen „beszélget”. Két feltűnően kis termetű úszórécefaj lőhető még: a csörgő és a bőjti réce. Gyors szárnycsapásokkal, laza csapatokban húznak. A képeken bemutatott többi úszórécefaj – a kendermagos, a kanalas-, a füttyülő és a nyílfarkú réce sokkal ritkább (ezért is védettek). Valamivel kisebbek a tőkés récénél, és jellemzően párosával húznak (ami persze a vadászható fajokkal is gyakran előfordul). Röptében is látszik a kanalas réce nagy, széles csőre és a nyílfarkú réce megnyúlt középső farktolla és hosszú nyaka.

Kacsaparádé

Lőhető fajok

Tőkés réce röpképe



Tőkés réce
(*Anas platyrhynchos*) gácsérja

Bőjti réce röpképe



Bőjti réce
(*Anas querquedula*) gácsérja

Csörgő réce röpképe



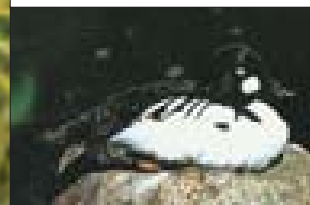
Csörgő réce
(*Anas crecca*) gácsérja

Barátréce röpképe



Barátréce
(*Aythya ferina*) gácsérja

Kerceréce röpképe



Kerceréce
(*Bucephala clangula*) gácsérja

A bukórécék jobban vízhez kötöttek, szinte csak ott táplálkoznak. Táplálékuk jelentős részét képezik az apró vízi állatok. Gyakran lebuknak a víz alá, és csak némi nekifutás, csapkodás után képesek felemelkedni a vízről. Jellemzően a vizek fölött vagy azok közvetlen környékén repülnek, kivéve természetesen vándorútjaikat, amikor a magasban nagy távolságokat tesznek meg.

Két fajuk lőhető, a nálunk is költő barátréce és az itt ugyan nem költő, de nagyobb számban átvonuló, telelő kerceréce. Két védett bukóréce fajt is bemutatunk, a kis termetű és sajnos egyre ritkább cigányrécét és a nálunk elvétve költő, inkább csak átvonuló kontyos récét. A többi récefaj az említetteknél is ritkább, és természetesen védettek.

Valamennyi fajnak jellegzetes a tollruhája színe, mintázata, ugyancsak jellegzetes a hangjuk,

de még a szárnyuhogásuk is, amit szavakkal nehéz érzékelteni. A legjobb tanács tehát, hogy a vadász vegye a fáradságot, és figyelje meg távcsővel a különböző récefajokat, vegye észre rajtuk a megkülönböztető bélyegeket, s akár a mi képeink alapján is, azonosítsa őket. Figyelje meg, hogyan viselkednek, hogyan emelkednek a magasba, hogyan repülnek, milyen hangokat hallatnak, mikor, melyik faj tartózkodik az adott területen.

A megszerzett ismeretek birtokában, és csak vadászias körülmények között löve a vízi vadat, elkerülhető vagy csupán igen ritkán esik meg, hogy védett réce essen. Ha egyesével vagy párban húzó, gyors szárnycsapásokkal repülő, szokatlan hangot adó körvonalaiiban

a gyakran látott tőkés récétől eltérő récefajt látunk, mindig gyanakodjunk, hogy esetleg védett, és inkább engedjük el! Ne lőjük az alacsonyan a víz fölött húzó récéket sem!

A terítéseken a statisztika szerint a leggyakoribb a tőkés réce,

mivel állománya messze meghaladja a többi fajtét, és lévén a legnagyobb testű, könnyebb is eltalálni. A vadászok számára nem mellékes, hogy a növényi táplálékon élő úszórécék húsa jobb ízű, mint a bukórécéké.

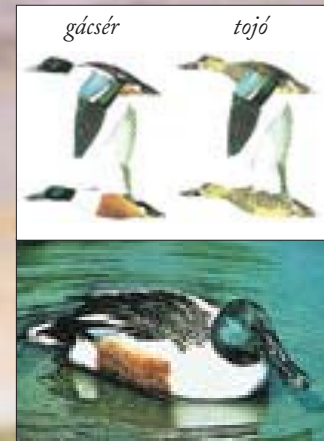
Gyenge László

Kendermagos réce röpképe



Kendermagos réce
(*Anas strepera*) gácsérja

Kanalaréce röpképe



Kanalaréce
(*Anas clypeata*) gácsérja

Fütyülő réce röpképe



Fütyülő réce
(*Anas penelope*) gácsérja

Nyílfarkú réce röpképe



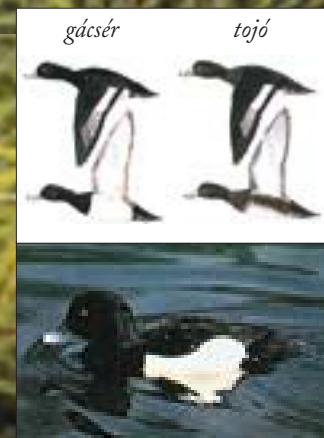
Nyílfarkú réce
(*Anas acuta*) gácsérja

Cigányréce röpképe



Cigányréce
(*Aythya nyroca*) gácsérja

Kontyos réce röpképe



Kontyos réce
(*Aythya fuligula*) gácsérja

Nem lőhető fajok